

ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Ez 17,22-24 – 2Kor 5,6-10 – Mk 4,26-34
 Példabeszéd a vetés növekedéséről

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Fontos az optimizmus minden szempontból! Kicsit mindig szomorú vagyok, mert ilyen kevesen vagyunk. Az ember ugyanakkor mindenből meríthet valami bátorítást, megerősítést. Amikor elmegyek máshova, ahol nagyon sokan várnak és várják azt az Igét, amit hirdetek, akkor mindig lelkiismeret furdalásom van, hogy Önöket itt hagyom. Az a tapasztalat viszont, hogy kevesen vagyunk, kicsit fel is menti a lelkiismeretemet.

Európában

a mindennapok kifejezik kereszténységünk helyzetét!

Mintha távol kerülnénk egymástól,

mintha elfogynának azok az utak,

amelyek egymáshoz vezetnek bennünket!

Lehet, hogy ezek egy másik világ üzenetét hordozzák!

A mai vasárnap ezt a kérdést teszi föl, az evangélium, a Biblia is mintha ezzel kapcsolatosan akarna eligazítást adni nekünk. Majd nagyon figyeljünk!

Ezt a szentmisét ajánljuk fel Juditért és Kálmánért. Lehet, hogy a Nyéki házaspárról van szó, de nem látom őket. Lelkemben rájuk gondolok, ha másokról van szó, akkor azoké lesz a kegyelmi bővelkedés! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mai kor emberének nem egyszerű elmondani az üzenetet, az Ige mondanivalóját megértetni. Azt hallottuk, Jézus példabeszédeket mondott az embereknek, hogy megértsék az üzenet lényegét. Az akkori emberek számára a példabeszédek kifejezők voltak. Ma viszont hiába mondunk példabeszédeket az embereknek, a modern ember nem érti azokat, amikkel annak idején Jézus megértette üzenetét, tanításának lényegét. Meghökkenve hallottam, hogy Székelyföldön a falvakban tanfolyamokat tartanak az embereknek, hogy megtanítsák őket a földművelésre. Itt tart a világ!

Elvetjük a magot a földbe

Az emberek mit értenek abból, hogy magot teszünk a földbe? A földet legföljebb annyiban látjuk, hogy a balkonon van egy cserép virág. Sok esetben azt sem tudjuk, hogy kell öntözni. Fogalmunk sincs a földről. Akkor hogyan értik meg az emberek ezt a titkot, - mondhatom így, - ezt a csodát! Jézus mindig a csodáról beszélt!

Egyetlen csoda van igazán és ez az élet!

Jézus azt akarta megértetni velünk, emberekkel,

hogy mekkora csoda az, hogy megszületünk!

Mekkora csoda az, hogy élünk!

Milyen fontos lenne, hogy fölnőjünk ehhez a csodához! Ha valamiképpen ez határozná meg az egész életünket! Mi a csodát értelmezni akarjuk! Mi a csodát boncolgatjuk! Nem kell, a csodát nem lehet megérteni! Ahogy a hitet sem lehet megérteni! Ez egy másik világból hoz üzenetet! Rendkívül fontos, hogy tisztában legyünk ezekkel a kérdésekkel! Mit is jelent ez? A napokban sok-sok meglepetésben, szeretetben, kedvességben volt részem az emberek részéről. Idézetként kezembe adták az alábbi gondolatot, amit valamikor mondtam:

A hit gyermeki!

Az igazán hívő ember az a valaki,
aki gyermeki hittel hisz abban,
hogy az evangélium át tudja alakítani az életünket,
át tudja alakítani a világot!

Erre nincs magyarázat! A hit gyermeki! A csodából, az élet csodájából csak a gyermeki hit felől lehet valamit megsejteni!

Szemünk előtt bontakozik ki az élet, Isten csodája

Szemünk előtt bontakozik ki az, amit igazából nem értünk! Az élet programja valósul meg szemünk láttára! Ide hoztam egy szem cseresznyét és egy kis sárgabarackot. A napokban, amikor kóstolgattam ezt a csodálatos gyümölcsöt, azon gondolkodtam, hogy milyen bőre van ennek a cseresznyének, azon belül milyen a húsa.

***Szemünk előtt bontakozik ki egy rendszerben az élet!
Isten csodája!***

Van rá magyarázat? Van magyarázat arra, amikor egy fiatalasszony rádöbben arra, hogy élet született benne? Tőle függetlenül bontakozik ez az élet benne. Azt hallottuk, hogy a magvető elveti a magot a földbe. Ennyit tud tenni a magvető. Előkészíti a földet, a magot beleteszi a földbe, aztán – ahogy a görög Szentírás mondja nagyon kifejezőn: automate – automatikusan zajlik az élete annak a magnak. Kicsírázik, föltör a föld felszíne fölé, szárba szökken, gyümölcsöt hoz.

***Az embertől teljesen független mindaz, ami történik azt követően,
hogy a magot beleteszik a földbe! Elgondolkodtató!***

A gondolat legvége, hogy amikor az ember a magot elveti, akkor az ő tevékenysége befejeződik! A mag jövőjét illetően az ember passzívvá válik! De hatalmas aktivitás van az emberben, amire ma már nem is gondolunk! Szinte kihullott a gondolatvilágunkból is az a fogalom, *a várakozás, a remény, a bizalom!*

***Attól fogva, hogy az ember a magot a földbe tette,
egyetlen lehetősége van,
a remény!***

Remény abban, hogy az a mag kicsírázik, szárba szökken és harmincszoros, hatvanszoros, százszoros termést hoz. Mindegy, termést hoz! Új élet támad belőle!

Úgy van Isten országával, mint a maggal a földben

Valójában Jézus, amikor ezt a példabeszédet elmondta hallgatóinak, akkor az Isten országát akarta velük megértetni. Azt hallottuk, így mondta:

***Úgy van Isten országával,
mint amikor az ember magot vet a földbe!***

Hallottuk, van aktív magatartása az embernek! Előkészíteni mindent a mag számára, a magot beleültetni a földbe. Utána csak reménykedhet! Ha meg akarjuk érteni, hogy Isten hogy gondolkodik rólunk emberekről, hogy gondol Isten arra, hogy mi Isten országába tartozó emberek legyünk, akkor erről a reménykedésről nem szabad megfeledkezni! Jézus azt akarja mondani, az embernek az a lehetősége van, hogy a magot befogadja!

***Jézus a magvető!
Nyissuk ki a lelkünket, az életünket, hogy befogadjuk a magot, az Igét!
Aztán a mag jövője valójában Isten kezében van!***

Bármilyen furcsa, hogy ezt hangsúlyozom, mert mi emberek állandóan az aktivitásunkat hangoztatjuk. Állandóan azzal foglalkozunk, hogy mi mindent kell tenni az embernek azért, hogy az Isten akarata, Isten gondolatai, Isten tervei középpontba kerüljenek. Igen, de valójában az, hogy mi lesz ennek a mának a sorsa bennünk, az nem a mi kezünkben van!

***Mi igyekezhetünk. Az a nagy lehetőségünk van,
hogy őszintén, az új élet reményével fogadjuk be az Igét!***

Abban hinni kell, hogy a mag nem vész el!
Abban hinni kell, hogy az az Ige,
amit befogadtunk őszintén az új élet reményével,
azért az életért, az ember életéért
és egyáltalán az új életért Isten a felelős!

Isten kezében van az életünk!

Ahogy annak a mának a sorsa is, ami majd a gyümölcsöt meghozza, nem az ember kezében, hanem az Isten kezében van! ***Ez a titok!*** Kereszténységünkkel kapcsolatosan azért van annyi bajunk, mert mindent érteni akarunk, mindent magyarázni akarunk! Mintha megfedkezni arról, hogy az Isten kezében vagyunk!

Életünk jövője Isten kezében van!
Nekünk az a lehetőségünk van,
hogy gondolatainkat, terveinket, programjainkat,
céljainkat igazítsuk Isten akaratához!
Aztán, hogy ebből mi lesz, mennyi lesz...?

Mekkora vigasztalás ez a szülőknek, ha ezt komolyan gondolják!
Mekkora vigasztalás mindegyikünknek, mert mindegyikünk élete megújulhat!
Ez csak az Isten felől lehetséges, az e világi programok felől nem!

Társadalmi kérdések, amikből kimarad az Isten!

Annyit hallunk manapság a társadalmi kérdésekről, a világ sorsáról, a világ jövőjéről. Azt mondják, hogy a társadalom dinamikája a verseny által meghatározó. Igen, valóban, különösen a kapitalista világban, e mellett tettük le a voksot. Csakhogy a versenyző ember stresszes állapotba kerülhet. Ez a válasz? Versenyezzünk, aztán stressz helyzetbe kerülhetünk? A világ behajszol bennünket, ha versenyzünk és győzünk, akkor megoldódott

az életünk. Ez azt is jelenti, hogy azt a különbséget elkenik, ami a jólét, meg jóllét között van. A jólét a gondtalan anyagi helyzet. Pedig fontos lenne inkább a stresszes helyzetbe került embernek megmenteni az életét. Ez a jóllét, az ember jó közérzete. Azt is ajánlják, hogy anyagi javakat halmozzunk fel. Zsákutca! Semmi köze nincs így életünkhöz az Istennek. Mintha úgy gondolnánk, hogy kezünkben van az életünk, a sorsunk. E világi szabályok, törvények szerint megoldhatjuk az életünk problémáit.

Ki marad az Isten!

Az élet csoda! A csodára csak Isten a magyarázat! A hit felől élni, ez az Isten országa! Az ember a hit felől él, ez azt jelenti, hogy Isten kezébe helyezzük az életünket! Nem biztos, hogy mindig jól teszünk, nem biztos, hogy ennek mindig megfelelünk, de abban a szent meggyőződésben élünk, hogy a problémák megoldása Istennél van! A világ is erre vágyakozik! Mindenki arról beszél, amik az isteni kategóriákba tartoznak, értsük meg egymást, legyünk szolidárisak, fogadjuk el egymást, tartozzunk össze, ne maradjon senki magányos, ne maradjon senki egyedül. Egyfolytában ezeket emlegetik, közben kimarad az Isten! A világ közben ugyanezen problémákkal küszködő embernek a versenyt ajánlgatja, azt, hogy a javak felhalmozásával megoldhatjuk a problémáinkat.

A mai vasárnap az élet csodájáról beszél! Szemünk előtt zajlik ez a csoda! Nincs rá magyarázat! Nincs magyarázat a megtermett gyümölcsre! Az ember sok mindent tesz ennek érdekében, de nem az ember kezében van a termés jövője! Jézus azt mondja: Isten országában úgy van, mint amikor az ember magot vet a földbe!

Jézussal elérkezett az Isten országa! Úgy van ez, hogy Jézus belerejtí a befogadó emberi szívekbe az üzenetet!

Nekünk természetesen meg kell ismerni ennek a tanításnak a dinamikáját! Meg kell értenünk a szeretet összefüggéseit! Aztán rábízunk életünket az Istenre! Sok-sok gondunk boncolgatásának közepette erre többet kellene gondolnunk! Modern világunk igazi problémája az, hogy magunk akarjuk e világi szempontok alapján a csodát megérteni! A csoda az Isten! Isten csak a hit oldaláról közelíthető meg! A hit pedig mindig gyermeki! A gyermeki hitünkből ne nőjünk ki! Nincs ilyen hit, meg olyan hit!

Egy hit van, Istenhez tartozunk és kezében van a sorsunk!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Gondoljunk arra, hogy Istennek legfontosabb a mi életünk, a mi ügyünk! Sorsunk, jövőnk Isten kezében van! Számunkra ijesztő az a körülmény, azok a történetek, amik ma körülvesznek bennünket! De ne felejtsük el, hogy Isten kezéből kikíváncoztunk! Úgy gondoltuk, hogy Isten nélkül meg tudjuk oldani az életünket, valószínű, hogy ez a civilizált kereszténység legnagyobb problémája!

Lesz-e kereszténység Európában olyan meghatározóan, mint hosszú időn keresztül? Nem valószínű. De a kereszténység nem függ Európától! Kereszténység lesz, csak lehet, hogy másutt lesznek a súlypontok! Mi egyet tehetünk, hogy visszakerédkedünk az Isten tenyerébe! Akkor talán közelebb kerülünk egymáshoz és ez a stresszes világ nem öl meg bennünket, hanem egymás számára gyógyítók leszünk!

Mi Atyánk...